duſt teiega, ja teie Sugguga pärroſt teid, ja igga ellawa Hingega, mis teie jures on, Lindudega, Lojustega, ja keik nende Metſalistega, mis teie jures, keikidega, mis Laewaſt on wäljalähnud, keikide Ellajattega, mis Ma peäl on, et üksksi Lihha ei pea ennam ſama ärrakautud Upputusſe-Weega, ja ei pea ennam niſugguſt Wee Upputuſt ollema Maad ärrarikkumas. Ja ſe on ſe Seädusſe Täht: Omma Wikkerkari ollen ma Pilwedesſe pannud, ja ſe peab Seädusſe Tähheks ollema minno ja Ma wahhel; ja ſe sünnib, kui ma Pilwed pilwetan üllе Ma, siis peab sedda Wikkerkaart Pilwes nähtama, ja ma tahhan Mele tulletada omma Seäduſt, mis minno ja teie wahhel keiges Lihhas, et ei pea mitte ennam Weesſi ſama Upputuſseks, keik Lihha ärrarikkuda.

§. 71. Ja Jummal önnistas Noat ja temma Poegi ja ütles neile: Tehke Sug-

gu ja teid ſago paljo, ja täitke ſe Ma täis: siggige Ma peäl, ja teid ſago paljo seäl peäl. Ja teie Kartus ja teie Hirm ſago keige Metſaliste peäle, ja keige Lindude peäle, mis Taewa all on; keik, mis Ma peäl ligub ja keik Merre Kallad, need on teie käite antud. Keik, mis ligub, mis elus on, olgo teile Roaks, keik annan minna teile, nenda kui haljaſt Rohto. Ommeti ei pea teie mitte Lihha ſoma temma Hingega, ſe on temma Werrega kui ta werrine ja tores alles on.

§. 72. Nenda ſe helde Jummal andis ſelle ue Ma-il na Rahwale keik need Önnistamisſed jälle kuulda, ja seädis Ma peäl keik nende Wallitſusſe alla jälle, nenda kui Adama Päiwil (§. 12.). Ja et ſe keigeesſimenne hirmus Pat Ma peäl ſe olli, et Innimesſe Werd ärrawallati, kui Kain omma Wenda Abelit ärratappis (§. 45.), siis Jummal kelas ſedda nüüd

)(kam

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1777, lk. 17